

Саҳиҳул Бухорийнинг муҳтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 286-ҳадис

7084-286 - عَنْ حُدَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ

صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْحَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ؛ مُخَافَةً أَنْ يُدْرِكَنِي.

فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرِّ، فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْحَيْرِ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْحَيْرِ مِنْ شَرٍّ؟

قَالَ: «تَعْمَ». قُلْتُ: وَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ حَيْرٍ؟ قَالَ: «تَعْمَ، وَفِيهِ دَحْنٌ». قُلْتُ: وَمَا دَحْنُهُ؟

قَالَ: «قَوْمٌ يَهْدُونَ بِغَيْرِ هَدْبِيِّ، تَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ». قُلْتُ: فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْحَيْرِ مِنْ شَرٍّ؟ قَالَ:

«تَعْمَ، دُعَاءُهُ عَلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا.. فَدَفْوُهُ فِيهَا». قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ صِفْهُمْ لَنَا،

قَالَ: «هُمْ مِنْ جُلْدِنَا، وَيَنْكَلِمُونَ بِالْسِتَّنَا».

قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْكِنِي ذَلِكَ؟ قَالَ: «تَنْزِمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ». قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ

جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ؟ قَالَ: «فَاغْتَرِلْ تِلْكَ الْفِرَقَ كُلَّهَا، وَلَوْ [أَنْ] تَعْضَ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ، حَتَّى يُدْرِكَ

الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ».

286- 7084. Ҳузайфа ибн Ямон розияллоҳу анҳу айтади:

«Одамлар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан яхшилик ҳақида сўрашар эди. Мен эса ўзимга етишидан қўрқиб, ёмонлик ҳақида сўрар эдим. «Эй Аллоҳнинг Расули, биз жоҳилиятда, ёмонликда эдик. Аллоҳ бизга бу яхшиликни берди. Энди мана шу яхшиликдан кейин бирор ёмонлик бўладими?» дедим. У зот: «Ҳа», дедилар. «Ўша ёмонликдан кейин яхшилик бўладими?» дедим. У зот: «Ҳа, лекин унда тутун қурум бўлади», дедилар. «Тутуни қуруми нимаси?» дедим. У зот: «Бир қавм менинг тўғри йўлимдан бошқа йўлга бошлайди. Сен улар(нинг амаллари)дан нималарнидир танийсан, нималарнидир танимайсан», дедилар. «Ўша яхшиликдан кейин яна ёмонлик бўладими?» дедим. У зот: «Ҳа, жаҳаннам

эшиклари томон чорловчилар бўлади. Бунга ижобат қилганни ўшанга ташлашади», дедилар. «Эй Аллоҳнинг Расули, бизга уларни сифатлаб беринг», дедим. У зот: «Улар ўзимииздан бўлади, ўзимиизнинг тилимизда гапиришади», дедилар. «Ўша нарса менга етса, менга нимани буюрар эдингиз?» дедим. У зот: «Мусулмонлар жамоаси ва уларнинг имомини маҳкам тутасан», дедилар. «Уларнинг жамоаси ҳам, имоми ҳам бўлмаса-чи?» дедим. У зот: «У ҳолда дараҳтнинг илдизини тишлаб олиб бўлса ҳам ўша фирмаларнинг барчасидан четда бўласан, токи ўлим сенга ўша ҳолингда етсин», дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

